

άνεργος μπορεί

ρατσιστής ποτέ!

Η μισθωτή σκλαβιά είναι ένας τεράστιος εκβιασμός. Δε χρειάζεται και πολύ μυαλό για να το δουν όλοι αυτοί που δεν έχουν άλλο μέσο για να επιβιώσουν απ' το να πουλάνε την εργατική τους δύναμη σε κάποιο μαλάκα εργοδότη. Η κατάσταση γίνεται ακόμα χειρότερη όταν τα αφεντικά μάς στερούν ακόμα και αυτό το μέσο καθώς η ανεργία είναι ο εκβιασμός της μισθωτής εργασίας γραμμένος ανάποδα και μόνο σκοπό έχει να μας μάθει να αγαπάμε αυτό που στην πραγματικότητα μισούμε, δηλαδή την καθημερινή ανταλλαγή της ζωής μας με μίζερη επιβίωση, να νιώθουμε ακόμα πιο εξαρτημένοι από τα αφεντικά και να είμαστε και χαρούμενοι αν βρούμε καμιά σκατοδουλειά πληρωμένη με ψίχουλα (γιατί για ψίχουλα πρόκειται σε σχέση με την αξία αυτών που παράγουμε).

Βέβαια το να μας οδηγούν στην εξαθλίωση και την ανεργία είναι δίκαιο μαχαίρι γι' αυτούς (ειδικά εν μέσω κρίσης) καθώς αν αποκτήσουμε συνείδηση του τι γίνεται, ότι δηλαδή εμείς παράγουμε όλο τον κοινωνικό πλούτο και κάποια παράσιτα τον σφετερίζονται, τότε μπορεί να μας μπουν τίποτα περίεργες σκέψεις και να ζητάμε π.χ. να μας πληρώνουν τα αφεντικά και το κράτος τους για όλο το χρόνο που είμαστε άνεργοι ή να αποφασίσουμε να τα κάνουμε όλα λαμπόγυαλο αφού επιτέλους καταλάβουμε πως τα αφεντικά μάς χρειάζονται και όχι εμείς τα αφεντικά.

Και κάπου εδώ είναι που σκάει ο ρατσισμός και οι πλαστοί διαχωρισμοί "ντόπιων" και "ξένων" εργατών για να κάνουν ευκολότερη τη δουλειά των αφεντικών, δηλαδή το ξεζούμισμά μας. "Οι ξένοι μάς παίρνουν τις δουλειές" λένε διαχρονικά οι φασίστες και οι λακέδες των εργοδοτών και σπεύδουν να το υιοθετήσουν οι αποχαυνωμένοι και θρασύδειλοι "ντόπιοι" εργάτες (θρασύδειλοι αφού κωλώνουν να τα βάλουν με το αφεντικό τους και ψάχνουν να βρουν τον πιο αδύναμο από αυτούς). Όμως το να επικαλείσαι ότι η δουλειά είναι "δική σου", "ιδιοκτησία σου" είναι εκτός

τόπου και χρόνου. Τις θέσεις μισθωτής εργασίας τις κατέχουν τα αφεντικά και μόνο αυτοί και τις μοιράζουν και τις αυξομειώνουν σύμφωνα με τα συμφέροντά τους. Στην τελική ανεργία υπήρχε από τότε που υπάρχει καπιταλισμός κι αυτό γιατί τα αφεντικά ήθελαν πάντα εργάτες στην καβάτζα ώστε να έχουν άλλο ένα χαρτί στους εκβιασμούς τους και να σου λένε "αν δε γουστάρεις περικοπές στο μισθό, τα ένσημα κλπ. φύγε αφού περιμένουν καμπόσοι στην ουρά να πάρουν τη θέση σου". Επίσης ας καταλάβει ο καθένας πως αυτή η διάσπαση δεν έχει τελειωμό καθώς από τη στιγμή που δε θεωρείς τα αφεντικά υπεύθυνα για την ανεργία αργά ή γρήγορα θα φτάσεις στο σημείο να σκοτώνεσαι με τους άλλους εργάτες ("ντόπιους" και "ξένους") για μια θέση μισθωτής σκλαβιάς. Η τέλεια συνθήκη για τους εκμεταλλευτές μας. Όχι μόνο γιατί έτσι μπορούν να αυξάνουν συνεχώς τα κέρδη τους αλλά γιατί καταφέρνουν να εξοντώνουν συνειδησιακά τον εχθρό τους.

Τα αφεντικά μάς επιτίθενται σαν τάξη με πλήρη συνείδηση των κοινών τους συμφερόντων. Ε λοιπόν, σαν τάξη πρέπει να απαντήσουμε κι εμείς. Αλλά τίποτα τέτοιο δε θα είναι εφικτό αν δεν καταλάβουμε πως οι προλετάριοι δεν έχουν πατρίδα κι αν δεν ξεριζώσουμε πρώτα την πανούκλα του ρατσισμού που προσπαθεί να αποπροσανατολίσει την οργή μας από τους μόνους υπεύθυνους γι' αυτή μας την κατάσταση, το κράτος και τα αφεντικά, που αφού μας ξεζούμισαν εν μέσω ανάπτυξης τώρα θέλουν να μας λεηλατήσουν εν μέσω κρίσης ώστε όταν αυτή περάσει να βρίσκονται σε πιο ισχυρή θέση. **Ας καταλάβουμε επιτέλους πως δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε μεταξύ μας και πως όλοι μαζί, "ντόπιοι" εργάτες και "ξένοι" εργάτες μπορούμε να τούς σφίξουμε τις γραβάτες.**

Σήμερα περισσότερο από ποτέ

είμαστε όλοι εργάτες είμαστε όλοι μετανάστες